

ARTIST LIST of THE YEAR

ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΓΟΥΛΙΩΤΗ

Στο θέατρο, στην τηλεόραση, στο αρχαίο δράμα, το 2024 ήταν η χρονιά της. Η ίδια, όμως, δεν μετράει την επιτυχία με επαγγελματικούς όρους. Προτιμά να τη βλέπει να καθρεφτίζεται στους ανθρώπους που έχει γύρω της.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΑΜΒΥΣΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΠΑΝΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΖΕΤΑ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Φόρεμα
Twinsset,
Twinsset Golden
Hall, Slingbacks
Alexandre
Vauthier,
kalogirou

Φόρεμα
Coperni,
attica, The
Department
Store

COVER STORY

A

αλλά θεωρώ ότι εκείνη η ορμή μπήκε σε μια τροχιά πολύ πιο όμορφη χωρίς να χάσει τη φλόγα της. Όλα όσα έκρυβε που με έκανε να μοιάζω τρομακτική, τα όποια προσόντα μου, μπορούν τώρα να φανερωθούν με ηρεμία. Ήταν ζήτημα επιβίωσης αυτή η ορμή για κάποιον ψυχαναλυτικό λόγο. Και νομίζω ότι τα ζητήματα επιβίωσης μαλακώνουν με λίγη ενδοσκόπηση και λίγη αγάπη για τον εαυτό μας, που έρχεται με το πέρασμα του χρόνου. Τότε ήταν όλα θέματα ζωής και θανάτου: έχανε έναν άνθρωπο, είχες μια ερωτική απογοήτευση και έλεγες «Πάει, δεν θα ξαναζήσω ποτέ τίποτα». Τώρα έχω μάθει να στέκομαι καλύτερα στα πόδια μου.

G.: Τι άλλο σας έφερε το πέρασμα του χρόνου;

Σ.Γ.: Μου έφερε ανθρώπους γύρω μου, οι οποίοι με αντέχουν, μένουν μαζί μου, με αγαπάνε. Και σε αυτό καθρεφτίζεται για μένα μια μικρή επιτυχία στη ζωή. Καθρεφτίζεται στους ανθρώπους που είναι δίπλα σου.

G.: Στα επαγγελματικά, πάντως, η επιτυχία μόνο μικρή δεν είναι. Το τέλος της χρονιάς σάς βρίσκει να θριαμβεύετε στο θέατρο, αρχικά με την παράσταση «The Doctor», που αγκαλιάστηκε από το κοινό σημειώνοντας απανωτά sold out...

Σ.Γ.: Δεν ξέρω αν αγκαλιάστηκε από το κοινό, γιατί ο θεατής φεύγει έχοντας φάει πολλά καστούκια από αυτή την παράσταση. Το έργο σε αφυπνίζει, σε μπερδεύει, σου ερεθίζει γευστικούς κάλυκες που δεν ήξερες ότι έχεις. Και το κάνει και με χιούμορ. Αυτό που συμβαίνει, πάντως, είναι απλό: μία ιστορία από μόνη της μπορεί να σε μετακινήσει, να μετακινήσει συνειδήσεις.

G.: Ένα από τα θέματα που θίγει είναι η έννοια της ηθικής και της ανάγκης υπεράσπισής της, πάση θυσία. Πώς την ορίζετε εσείς;

Σ.Γ.: Ποια είναι η ηθική, σε σχέση με ποιον; Αυτό σου φωνάζει η παράσταση, ότι δεν είναι μία η ηθική. Υπάρχουν πολλές διαφορετικές απόψεις γι' αυτή. Πώς να την υπερασπιστούμε; Το μόνο που μπορούμε να υπερασπιστούμε είναι η αρμονική συμβίωση και η ανθρώπινη ζωή.

Στον βωμό της υπεράσπισης αυτής της ζωής συγκρούονται οι ιδέες. Νομίζω ότι ο μόνος εχθρός είναι η φυσική φθορά, ο θάνατος. ➤

Απόφοιτος του Εθνικού Θεάτρου, κουβαλά στις καλλιτεχνικές αποσκευές τις επιτυχίες στην τηλεόραση, τον κινηματογράφο (Α' Βραβείο Γυναικείας Ερμηνείας στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης για το «J.A.C.E.» του Μενέλαου Καταμαγγιώλη) και στο θέατρο (βραβεία Μελίνας Μερκούρη και Καρόλου Κουν για την «Ηλέκτρα» σε σκηνοθεσία Πέτερ Στάνι και δύο βραβεία κοινού του «Αθηνόραματος» για τις παραστάσεις «Ο Καλός Άνθρωπος του Στρουσάκ» και «The Doctor» της Κατερίνας Ευαγγελιάτου). Έχουν περάσει 16 χρόνια από την τελευταία φορά που συνάντησα τη Στεφανία Γουλιώτη, με αφορμή μια παράσταση του Εθνικού στην Επίδαυρο. Κοιτάζοντάς τη, σκέφτομαι ότι είναι σαν να μην πέρασε μία μέρα από τότε και της το λέω.

GALA: Σας θυμάμαι ολόγεια. Μιλώ για την εμφάνιση, προφανώς, αλλά ήθελα να μου πείτε πώς θυμάστε τον εαυτό σας εκείνη την εποχή. Είστε ο ίδιος άνθρωπος;

ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΓΟΥΛΙΩΤΗ: Ελπίζω πως όχι.

Θεωρώ ότι οι γωνίες μου έχουν εξομαλυνθεί, ότι έχω προχωρήσει καλλιτεχνικά ίσως και περισσότερο απ' ό,τι προσωπικά. Ήμουν αγρίμι τότε,

«ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΡΩΓΜΕΣ ΜΑΣ ΖΟΥΜΕ. ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΕΣ ΘΑ ΗΤΑΝ ΠΟΛΥ ΒΑΡΕΤΗ Η ΖΩΗ»

Φόρεμα **Elisabetta Franchi**, Επώνυμο Golden Hall. Πέδιλα **Giuseppe Zanotti**, kalogirou

Ο

Οι άνθρωποι, όμως, επιλέγουν να πατούν ο ένας πάνω στον άλλον θεωρώντας τη δική του οπτική καλύτερη από των υπόλοιπων. Γι' αυτό λέω ότι ερεθίζει τη συνείδηση αυτή η παράσταση. Προσωπικά, η μόνη πητική που με ενδιαφέρει έχει να κάνει με την υπεράσπιση της ανθρώπινης ζωής ανεξάρτητα από τα βιογραφικά στοιχεία του ατόμου. Κανείς δεν πρέπει να κρίνεται για τα δεδομένα με τα οποία γεννήθηκε, αλλά γι' αυτά τα οποία ο ίδιος δημιούργησε.

Γ.: Το «The Doctor» θίγει και το θέμα της αθροποφαγίας. Κάνοντας αυτή τη δουλειά, αισθάνεστε πιο ευάλωτη ή ακριβώς επειδή κάνετε αυτή τη δουλειά έχετε τα εργαλεία για να την αποφύγετε;

Σ.Γ.: Τα είχα και πριν τα εργαλεία να αμυνθώ, ευτυχώς. Στο έργο μια γιατρός αποκαθλώνεται λόγω της επίθεσης που δέχεται

από τα social media. Η κοινή γνώμη δεν έχει πάντα δίκιο. Ελπίζω να μην παρεξηγηθεί αυτό που λέω. Η κοινή γνώμη είναι σεβαστή, αλλά πρέπει καμιά φορά να ακούμε τους ειδικούς.

Γ.: Με τα γυναικεία κινήματα να έχουν πετύχει πολλά, έχετε νιώσει ότι άλλαξαν τα πράγματα προς το καλύτερο για τις γυναίκες στον χώρο σας;

Σ.Γ.: Ποτέ μου δεν ένιωσα πως το ότι είμαι γυναίκα με τοποθετεί σε υποδεέστερη θέση. Ενωθα ισάξια με όποιον κι αν στεκόταν δίπλα μου. Το ότι είμαι γυναίκα ποτέ δεν αποτέλεσε ζήτημα στην επαγγελματική ή προσωπική μου ζωή. Το ότι η κοινωνία τώρα με σεβεται ως γυναίκα είναι κατόρθωμα των γυναικείων κινήματων. Χάρη σε αυτά μπορούμε τώρα οι γυναίκες να στεκόμαστε στα πόδια μας! Υπάρχει πολλή δουλειά να γίνει ακόμα. Το ότι μία γυναίκα είναι σαφώς πιο ευάλωτη σε έμφυλες επιθέσεις είναι ένα τεράστιο θέμα. Εγώ προσωπικά αποφάσισα πολύ νωρίς να μην αφεθώ σε αυτή την ευαλωτότητα.

Γ.: Η έμφυλη βία ήταν ένα από τα θέματα που έθιξε η σειρά-στολίδι της ελληνικής τηλεόρασης, το «Maestro».

Σ.Γ.: Θα σταθώ στο θέμα της ενδοοικογενειακής βίας και του συντηρητισμού που απευθύνεται προς όλες τις κατευθύνσεις. ➤

«ΗΜΟΥΝ ΑΓΡΙΜΙ
ΑΛΛΑ ΕΚΕΙΝΗ
Η ΟΡΜΗ ΕΧΕΙ
ΜΠΕΙ ΣΕ ΜΙΑ
ΤΡΟΧΙΑ ΠΟΛΥ
ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΗ»

Φόρεμα **Paco Rabanne**, attica, The Department Store. Slingbacks **Alexandre Vauthier**, kalogirou

Τοπ **Sandro**, Sandro Boutique. Φούστα **Maje Paris**, Golden Hall. Slingbacks **Alexandre Vauthier**, kalogirou

Φόρεμα Maje
Paris, Golden
Hall, Γόβες
Jimmy Choo,
kalogirou

MAKE-UP: ΓΕΚΚΑ ΣΙΑΦΗΡΗ HAIR: ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ AND KDG HAIR BOUTIQUE.

COVER STORY

A

Ακόμη και η ηρωίδα που υποδύομαι, η φαινομενικά πανίσχυρη Αλεξάνδρα, είναι δυστυχομένη, παθαίνει επιλόχειο κατάθλιψη, βασανίζεται από το γεγονός ότι για να είναι απολύτως επιτυχημένη πρέπει να έχει κάνει και ένα παιδί. Γιατί πρέπει όλες οι γυναίκες να κάνουν παιδιά;

G.: Θα μπορούσα να διατυπώσω την ερώτηση πιο κομψά, αλλά τι μπιτόρα είναι αυτή η Αλεξάνδρα; Πρέπει να ήταν απολαυστικό να της δίνετε ζωή και φωνή.

Σ.Γ.: Ευχαριστήθηκα πάρα πολύ να την παίζω και ευχαρίστησα τον Χριστόφορο Παπακαλιάτη για όλες τις μοναδικές σκηνές που μου έγραψε, για το χιούμορ και για τη σκληρότητά της, θύμα της οποίας είναι πρώτα η ίδια. Δεν μπορεί να απολαύσει τίποτα, είναι μια εγκλωβισμένη γυναίκα. Όσα πλούτη και επιτυχίες και να έχει, παραμένει θύμα, ο ψυχισμός της είναι τόσο ταλαιπωρημένος όσο και μιας μη προνομιούχου γυναίκας.

G.: Η γυναίκα αυτή έχει μεγαλώσει, όπως λέει, με όλα τα κλισέ. Εσείς;
Σ.Γ.: Κι εγώ με τα κλισέ μεγάλωσα, απλά πάλεψα με αυτά πολύ νωρίτερα απ' ό,τι εκείνη. Είχα την τύχη να αφογκραστάω νωρίς όλα τα ερεθίσματα που μου έφερε η ζωή. Κι έτσι, ευτυχώς, δεν κατάφερα ποτέ να έχω μια δυστυχομένη ζωή.

G.: Αναφέροντας μια ατάκα της Αλεξάνδρας, κάνετε κι εσείς «τσεκ σε όλα τα κουτάκια» φέτος; Σε επιθυμίες και όνειρα;

Σ.Γ.: Ναι, φυσικά, αν και τα όνειρα και οι επιτυχίες είναι πιο πολύ προσωπικές. Κάποτε θα κοιτάζουμε πίσω μας, στα επιτεύγματά μας και θα έχουμε ικανοποιήσει τον εγωισμό μας, θα έχουμε κάνει χαρούμενο και το παιδί μέσα μας. Αλλά μετά έρχονται άλλες ικανοποιήσεις. Θα έλεγα ότι οι επιτυχίες μου είναι μάλλον διαπροσωπικές. Πιο πολύ ευχαριστιέμαι το ότι έχω πετύχει να είμαι ένας αγαπητός άνθρωπος στους γύρω μου παρά τις επαγγελματικές μου επιτυχίες.

G.: Νομίζω πως σπάνια ένας ηθοποιός εισπράττει τόσο αγάπη μαζεμένη όση εισπράττετε εσείς στο φινάλε του θεατρικού μαραθωνίου «The Second Woman». Το νιώσατε κι εσείς;

Σ.Γ.: Η στιγμή του χειροκροτήματος, εκείνα τα δέκα λεπτά όπου ο κόσμος

χειροκροτούσε όρθιος ήταν συγκινητική. Οι 24 ώρες πάνω στη σκηνή δεν ήταν μόνο ένα μεγάλο επίτευγμα από βιολογικής άποψης. Το καλλιτεχνικό επίτευγμα ήταν η αληθινή νίκη μέσα σε αυτόν τον μαραθώνιο. Συνυπήρξα στη σκηνή με απλούς πολίτες που ήρθαν στρεσαρισμένοι στη Στέγη (σ.ο.: Ιδρύματος Ωνάση). Κι εγώ έπρεπε κάπως να τους ανοίξω, να αναπνεύσει το πράγμα πιο ανθρώπινα... Ήταν ένα ανθρώπινο επίτευγμα, δεν θα σταθώ στο 24ωρο, αλλά στο τι συνέβαινε πάνω στη σκηνή με κάθε άνθρωπο.

G.: Μπορείτε να ξεχωρίσετε μια στιγμή από εκείνο το 24ωρο;

Σ.Γ.: Υπήρξε μια στιγμή με ένα αγόρι, ένα παιδί το οποίο με λύγισε. Βρισκόμουν ήδη πάνω από 20 ώρες πάνω στη σκηνή και έσπασαν όλες οι άμυνές μου κι εκείνη η οκτάλεπτη σκηνή που επαναλαμβάνόταν 100 φορές έγινε 20λεπτη. Εκλαιγα, γέλαγα, δεν μπορούσα να κρατήσω με τίποτα τη δομή της σκηνής. Με ξεκλείδωσε εκείνο το παιδί, η πραγματικότητα του θεάτρου και της ζωής μπλέχτηκαν τόσο πολύ που παρέδωσα τα όπλα μου. Ήταν η πιο όμορφη εμπειρία μου στα 25 χρόνια που κάνω θέατρο.

G.: Επαγγελματικά, ήταν μια φανταστική χρονιά αυτή που πέρασε για εσάς. Είχε όμως και ρωγμές;

Σ.Γ.: Ουου, συνέχεια. Ανάμεσα στις ρωγμές ζούμε. Χωρίς ρωγμές θα ήταν πολύ βαρετή η ζωή. Όσο δεν γιατρεύονται τα τραύματά μας, που τα κουβαλάμε 150 χρόνια, θα είμαστε γεμάτοι ρωγμές. Και καλά οι μεγάλες, τις βλέπουμε. Υπάρχουν κι εκείνες οι μικρούλες, που μας ξεφεύγουν. Καλό είναι να τις βλέπουμε και να τις κάνουμε ζωή.

G.: Το 2025 φέρνει σχέδια και όνειρα;

Σ.Γ.: Στην τηλεόραση θα είμαι στο «Σπίτι Δίπλα στο Ποτάμι» στον ALPHA. Στο θέατρο έρχεται ένας μονόλογος που συνοπογράφουμε με τον Οδυσσέα Παπασπλιόπουλο. Ο «Εκλεκτός» είναι η ιστορία μιας γυναίκας πολιτικού και μιλάει για τον τρόπο που ένας λαοπλάνος

μπορεί να μετακινήσει συνειδήσεις και ανθρώπους. Θέλω πάρα πολύ να αρχίσω να λέω μέσα από τη δουλειά μου αυτό που νιώθω ότι θέλω να πω, θέλω οι δουλειές μου να έχουν ένα πιο προσωπικό αποτόπωμα ♦

«ΠΑΛΕΨΑ ΑΠΟ
ΝΩΡΙΣ ΚΑΙ,
ΕΥΤΥΧΩΣ, ΔΕΝ
ΚΑΤΑΦΕΡΑ ΠΟΤΕ
ΝΑ ΕΧΩ ΜΙΑ
ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ
ΖΩΗ»